

(اعلامیه شماره ۱)

خواست‌های خلق ترکمن

خواست‌های برحق خلق ترکمن جزئی جدائی ناپذیر از خواست‌های خلق‌های میهن‌مان است. ما با اعتقاد عمیق به وحدت و یکپارچگی میهن پرافتخارمان ایران، به درستی باور داریم که این وحدت تنها در پرتو روابط آزادانه و برابری همه خلق‌های میهن میسر است. یگانگی خلق‌های ما نه از طریق سلطه‌گری و اعمال زور، بلکه از راه آزادی، برابری و به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای آنها میسر می‌شود. حقوق خلق‌های ایران، خود جزئی از حقوق اساسی زحمتکشان است که با کوشش خود بقای جامعه را تضمین می‌کنند. نابودی استعمار و از میان برداشتن استثمار و پی‌ریزی یک جامعه دمکراتیک، تنها چیزی است که در نهایت ستم‌کاری‌ها و بی‌عدالتی‌ها را پایان می‌دهد. آنچه که در مواد مختصر زیر تحت نام خواست‌های خلق ترکمن می‌آید بخش کوچکی از این خواست‌ها بود. و به اعتبار انطباقی که با اهداف نهانی همه خلق‌های تحت ستم و رنجبران میهن‌مان دارد، بی‌گمان در انظار همه مردم ایران به صورت خواست‌های برحق خلق پذیرفته خواهد شد.

- ۱- تشکیل شوراهای انقلابی از طریق رأی آزادانه مردم ترکمن برای دفاع از حقوق حق خلق‌ها و به ثمر رساندن خواست زحمتکشان شهر و روستا.
- ۲- تقسیم زمین‌های خاندان منغور پهلوی و دیگر غاصبان زمین میان دهقانان بی‌زمین، تحت نظر شوراهای دهقانی.
- ۳- لغو کلیه دیون و بدهی‌ها و تعهدات مالی کارگران، دهقانان، پیشه‌وران و کارمندان جزء به بانک‌ها و مؤسسات دولتی.

۴- لغو تمام محدودیت‌های ملی و فرهنگی، سپردن مصالح خلق ترکمن به دست خلق ترکمن که باید خود در تعیین سرنوشت خویش اقدام کنند و در چهارچوب ایرانی آزاد و یکپارچه، به طور کامل از آزادی‌های فرهنگی، مذهبی و دیگر آزادی‌ها برخوردار باشند.

۵- تشکل جغرافیائی خلق ترکمن بدین شکل است که از بندر ترکمن تا جوگلان (چرگلان) باید تحت سیستم اداری و مشترک به مرکزیت گنبد درآید. دیگر تقسیم بندی‌ها نمی‌تواند حقوق کامل خلق ترکمن را رعایت کند.

۶- ارتش خلق برای پاسداری از دستاوردهای انقلاب و دفاع ملی از نیروهای انقلابی تشکیل شود و سربازان و افسران ترکمن باید حتی‌المقدور در ترکمن صحرا خدمت کنند.

۷- باید دادگاه‌های انقلابی تشکیل شود و عمال ساواک و مزدوران رژیم سابق مورد تعقیب و محاکمه قرار گیرند و در مورد محاکمه مسئولین فاجعه گنبد هرچه سریعتر باید اقدام شود. در ضمن تبلیغات سوء روزهای اخیر در مورد حوادث گنبد که علیه خلق ترکمن و فدائیان آنجا انجام گرفته قطع شود و حقایق همانطور که اتفاق افتاده از طریق رسانه‌های گروهی به اطلاع مردم ایران برسد.

۸- ماهرگونه انحصارطلبی و انتصاب را به شدت محکوم می‌کنیم و معتقدیم که هر خلق حق تعیین سرنوشت خود را در يك رابطه همپا و برادرانه با دیگر خلق‌ها دارد و معتقدیم که انتخاب کاملاً آزاد باید اساس گزینش نمایندگان و مجریان امور در تمامی ادارات و غیره قرار گیرد.

ستاد مرکزی شوارهای ترکمن صحرا

۵۸/۱/۱۵

(اعلامیه شماره ۲)

تشریح برنامه‌های «کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن»

همه خلق‌های ایران باید آزاد باشند و خود شیوه زندگی خصوصی و اجتماعی خویش را انتخاب کنند. هرگونه تبعیض در این زمینه باید منسوخ

گردد. در ایران آزاد و دمکراتیک مردم باید آزاد باشند با مذهب خود با زبان خود و با فرهنگ خود زندگی کنند.

ستم قومی و ملی یکی از ویژگی‌های رژیم‌های دست‌نشانده می‌باشد. کودتای رضاخان که سرکوب شدید خلق‌های ایران و به‌ویژه خلق ترکمن را در پی داشت هنوز در خاطر کهن سالان ترکمن باقی است، و ما نیز شاهد اعمال این ستم در دوران شاه سابق در تمام شئون زندگی خود بوده‌ایم. سال‌هاست که خلق ترکمن در زیر فشار دیکتاتوری رژیم سرمایه‌داری وابسته به غارت گران خارجی، از فرهنگ غنی و گران قدر خود به‌دور نگه داشته شده است. ادبیات ما نابود شده، قصه‌ها و فولکور ما از بین رفته است، شعرا و نویسندگان خلق ترکمن ناشناخته مانده‌اند. بخشی‌ها و عاشق‌ها، دیگر بیانگر مسائل زندگی خلق ما نبوده به‌صورت تجملی محدود به مجالس اشراف و فتودال‌ها، گردیده و از اصل خود، به‌دور افتاده‌اند.

دامداری و کشاورزی بر اثر اعمال نفوذ مزدوران و چاکران درباری و محدود کردن مراتع و غصب زمین‌های زراعتی متلاشی شده، فاصله طبقاتی هر روز بیشتر شده و توده‌های فقیر ترکمن فزونی گرفته است رژیم سابق برای حفظ این وضعیت از دستگاه نظامی خود مثل ارتش و ژاندارمری و شهربانی استفاده می‌کرد. اکنون در آستانه پیروزی بر غارت‌گران خارجی و نوکران داخلی آنها بر ماست که هم گام با سایر خلق‌های تحت ستم و طغمان برای احیای فرهنگ ملی و تحقق خواسته‌های سیاسی خلق ترکمن صحرا بکوشیم. در این رابطه و در جهت ایجاد ایرانی آزاد و دمکراتیک اقدام به تشکیل «کانون فرهنگی و سیاسی» نموده‌ایم. باشد که با هم یاری همه آنها‌سی که به‌زحمتکشان و خلق رنج دیده ما عشق می‌ورزند آنرا اعتلا بخشیم.

اهداف کانون...

در زمینه فرهنگی

۱. احیای ادبیات خلق ترکمن از طریق جمع‌آوری و چاپ آثار شعرا و نویسندگان ترکمن و معرفی آنها در هفته‌هایی به‌همین مناسبت.
۲. بازآفرینی موسیقی و ترانه‌های ترکمنی و فولکلور ترکمن با رفتن به‌میان

طایفه‌ها و اُبه‌ها و تماس با صاحب نظران و کهنسالان.
 ۳. انجام فعالیت‌های تبلیغاتی و ترویجی نظیر نمایش فیلم، سخنرانی، تاتر، نمایشگاه عکس و غیره در رابطه با گسترش و آشنائی با مسائل ملی و اجتماعی.

در زمینهٔ سیاسی

۱. کوشش در جهت غنی نمودن آگاهی‌های دموکراتیک خلق ترکمن نظیر تأمین آزادی بیان، عقیده، مذهب، و زبان از طریق تماس مستقیم گروهی و انجام سخنرانی و برگزاری جلسات در شهر و روستا.
۲. تشویق به تشکیل شوراهای در سطوح مختلف منطقه:
 الف - شوراهای کارگری در کارخانجات.
 ب - شوراهای کشاورزان و دامداران (آق سقال^(۱)) منطقه و استرداد زمین‌های غصب شده از طریق آنها.
 ج - تشکیل سندیکای قالیبافان.
 د - کمیته‌های دانش‌آموزان و معلمان در جهت تحقق خواست‌های صنفی و دموکراسی واقعی.
 ه - شوراهای کارمندان در ادارات.
 کانون همهٔ کسانی را که می‌توانند در این راه ما را یاری کنند و یا امکاناتی را جهت تسریع برنامه‌های فوق ایجاد نمایند صمیمانه به همکاری دعوت می‌نماید.

«کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن»

اسفند ۵۷

اعلامیه توضیحی (اعلامیه شماره ۳)

خلق غیور ترکمن، ضمن اعتقاد به انقلاب، ایجاد کمیته‌های محلی را در منطقه آق قلا لازم دانسته و آن را تشکیل داد ولی افرادی که در کمیته انتخاب شده

(۱) - آق سقال به زبان ترکمنی به معنای ریش سفیدانی که منظور همان افراد آگاه روستاست.

بودند از يك پایگاه محکم مردمی برخوردار نبوده و تا تاریخ انحلال آن، که به وسیله رزمندگان پیشگام خلق ترکمن منطقه آق قلا اعلام شده کاری در جهت خواسته‌های برحق مردم ننموده بودند. بعد از انحلال کمیته می‌بایست از نظر اداری و خواسته‌های برحق مردم در این برهه زمانی از تاریخ در منطقه اقداماتی صورت گیرد. کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن بر خود لازم می‌داند خط‌مشی خود را روشن نموده باشد که با همکاری مردم غیور ترکمن هرچه بیشتر در احقاق حقوق اجتماعی و قانونی خود کوشا باشد. کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن معتقد است تمام خلق‌های ایران باید آزاد باشند و خود شیوه زندگی خود را انتخاب کنند و با زبان خود، با فرهنگ خود و با مذهب خود زندگی نمایند، با توجه به اینکه این کانون وابسته به ستاد مرکزی شوراهای ترکمن صحرا در گنبدکاووس می‌باشد. کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن (آق قلا) در دو قسمت فرهنگی و سیاسی فعالیت خواهد کرد و نیروهائی که اعلام همکاری با کانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن می‌نمایند باید به مقرراتی که در کانون وضع شده است نهایت توجه فرموده و آن را اجرا نمایند. باشد که در کارهایمان انضباط در درجه اول اهمیت قرار گیرد.

در زمینه فرهنگی

- الف - جمع‌آوری کلیه آثار هنری خلق ترکمن (اشعار شاعران و آثار نویسندگان و...)
- ب - احیای فولکلور و ساز و آوازهای کلاسیک خلق ترکمن.
- ج - برگزاری جلسه‌ها و نشست‌ها با حضور شاعران و نویسندگان نوازندگان خلق ترکمن در منطقه
- د - چاپ و نشر آثار علاقه‌مندان به احیای ادبیات و فرهنگ خلق ترکمن

در زمینه‌های سیاسی

- الف - با توجه به اینکه کمیته اسلامی آق قلا نتوانست مشکلات و خواسته‌های مردم را رفع نماید کانون فرهنگی و سیاسی متعهد به رسیدگی به کلیه شکایات

و امور شهری می‌باشد.

ب - تشکیل شوراهای (آق سقال) کارگری و دهقانی برای رسیدگی به شکایات و خواست‌های آنها از طریق این شورا، همچنین بازپس گرفتن زمین‌های غصب شده روستائیان از عوامل مزدور و وابسته به رژیم سابق از طریق این شورا.

ج - تشکیل گروه‌های دانش‌آموزان، معلمان پیشگام در مدارس و استفاده از نیروهای آنها در پیشبرد اهداف قانون.

د - تشکیل میتینگ‌ها و نمایشگاه‌ها در سطح شهر و مدارس برای بالا بردن سطح آگاهی و شناخت مردم.

درخاتمه لازم به توضیح است که افرادی که ایمان به اهداف قانون دارند می‌توانند در قسمت‌های فوق بدون ضوابط و روابط بوروکراتیک اداری فعالیت نمایند.

مستحکم باد پیوند خلق‌های مبارز ایران

قانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن

شاخه آق قلا

مورخه ۵۸/۱/۳

(اعلامیه شماره ۴)

خبرنامه قانون فرهنگی و سیاسی خلق ترکمن

در منطقه ترکمن صحرا رعایا و دهقانان برای بهره‌گیری از ثمرات انقلاب وارد عمل شده‌اند و زمین‌هایی را که توسط دربار کثیف و عوامل مزدور با زور سرنیزه در دوران اختناق غصب شده بود بازپس می‌گیرند و مواضع ارتجاع و فئودال‌ها یکی پس از دیگری درهم می‌ریزد. با گرفتن زمین‌ها، مصادره اموال مزدوران به نفع خلق و تشکیل (ساقل) شوراهای دهقانی به وسیله دهقانان پایگاهشان مستحکمتر می‌شود.

در این هفته خلق زحمتکش شاهد پیروزی در جبهه‌های متعددی بود. مقدار ۱۵۰۰ هکتار زمین روستاهای «خوجه لوگرکز» توسط دهقانان از قاتلانی همچون منجم، سروان هنرور نماینده شاهپور غلامرضای کثیف و انصاری گرفته شده و مقاومت ارتجاعیونی همانند حاج بیضانی و حاج روحی کاری از پیش نبرد و دهقانان بحق دیرینه خود رسیدند. متوجه این نکته هم باید بشویم که دهقانان «خوجه لوگرکز» محرومترین دهقانان بوده و به اتهام حق خواهی در زیر شدیدترین شکنجه‌ها حتی کشیدن ناخن قرار گرفته بودند.

زمین‌هایی که به وسیله محمدفاریابی حاجی خونخوار غصب شده بود به وسیله دهقانان دلیر و زحمتکش بازپس گرفته شد لازم به توضیح است که فاریابی غاصب با حمایت سرگرد صدری رئیس ژاندارمری وقت گنبدکاووس ده مرجان آباد را با تمام خانه‌ها و مسجدش درهم ریخته بود تا در آن زمین مزروعی، و عشرت کده ایجاد نماید. اموال سازمان محمد فاریابی که حقاً و منطقاً جزء مالکیت دهقانان بود به نفع خلق مصادره شد و توسط شورای دهقانان ثبت گردید. دهقانان روستای «صاتلیق بای زیتونلی» با اتکا و اعتقاد به نیروی خود وارد عمل شدند و زمین‌هایشان را که همیشه با حسرت به آن می‌نگریستند و در اختیار غاصبانی همانند یزدانی - وجدانی - تیمسار مرتجع امجدی معاون نصیری بود بازپس گرفتند. دهقانان با ایجاد شورای موقت و تنظیم نیروی قهری در برابر عوامل ارتجاع ضربه مهلکی به جنایتکاران و دزدان وارد آوردند. دهقانان این روستاها با ذوق و شوق تمام همبستگی خود را با اهالی زحمتکش «صاتلیق بای زیتونلی» اعلام داشتند. دهقانان رنجبر متحمل شکنجه‌های زیادی در دوران حکومت فاشیستی محمدرضا بوده‌اند و از جمله یکی از آنها را با ۱۰ قطعه عکس به اداره ساواک گرگان منتقل و در آنجا زیر شکنجه و فشار مجبور به امضای سند ساختگی و کاذب شد. وقتی که انسان عیناً شاهد حرکت‌های دهقانی در چنین سطح گسترده‌ای می‌شود به نیروی عظیم خلق عمیقاً ایمان می‌آورد.

زنده باد دلاوری خلق

پیش به سوی حاکمیت خلق

از کمیته تحقیقات روستاها

۵۷/۱۲/۱۵